

Warszawa 1/07/2009v

RZECZPOSPOLITA POLSKA

MINISTER
SPRAW WEWNĘTRZNYCH
I ADMINISTRACJI

DP-I-0232-507/09/MZ

BIURO PRAWNE ABW
03. LIP. 2009
Wpłynęło, dn.
Nr P. 3595/2009 zat. —

Pan

Krzysztof Bondaryk

Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego

Szanowny Panie Ministrze,

Odpowiadając na pismo z dnia 19 czerwca 2009 r., znak: P-3365/09/1695/MK, przy którym przesłano poprawiony **projekt rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów w sprawie rodzajów stanowisk w Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, na których występują warunki szczególnie uciążliwe lub szkodliwe dla zdrowia, a także innych stanowisk, na których przysługuje prawo do płatnego urlopu dodatkowego, albo gdy jest to uzasadnione szczególnymi właściwościami służby**, uprzejmie informuję że podtrzymuję, zgłoszone w piśmie z dnia 10 kwietnia 2009 r. znak: DP-I-0232-507/09/MZ, uwagi zawarte w pkt: 2, 3, 5 i 6 tego pisma. Pragnę ponadto podkreślić, że w piśmie z dnia 19 czerwca 2009 r. nie ustosunkowano się szczegółowo do nieuwzględnienia, zgłoszonych w uzgodnieniach międzyresortowych, uwag i nie przedstawiono powodów ich nieuwzględnienia.

Wobec powyższego ponownie pragnę zauważyć, że w § 1 w pkt 2 projektowanego rozporządzenia zasadnym jest dokonanie podziału na substancje niebezpieczne kumulujące się i niekumulujące się w organizmie oraz pyły wywołujące lub niewywołujące zwłóknienie tkanki płucnej, całkowity, respirabilny itp. Powyższe podziały mają istotny wpływ na klasyfikację stopnia szkodliwości czynnika dla organizmu człowieka. Nie określono również czasu ekspozycji czynnika szkodliwego na organizm pracownika/funkcjonariusza po upływie, którego przysługuje dodatkowa norma urlopu. Konstrukcja powyższego przepisu w obecnym kształcie wprowadza ryzyko nadmiernego korzystania z uprawnień do dodatkowego urlopu osób, które jedynie sporadycznie stykają się z czynnikami szkodliwymi dla zdrowia.

Podtrzymuję również uwagę dotyczącą nieprecyzyjnego określenia lub nie określenia, w § 1 w pkt 3-23 projektu, czasu ekspozycji czynnika szkodliwego na organizm pracownika/funkcjonariusza, w odniesieniu do ekspozycji miesięcznej/rocznej, która uprawniałaby do przyznania dodatkowego urlopu. Powyższy przepis wprowadza ryzyko nadmiernego wykorzystywania uprawnień do urlopu dodatkowego osób, które przeprowadziły np. jedną godzinę wykładu, podczas którego nadmiernie obciążły narząd głosu lub siedziała przez np. 30 minut dziennie przy komputerze – zjawisko hipokinezy ruchowej albo przebywały w pomieszczeniu, w którym zastosowano oświetlenie elektryczne etc.

Ponownie zwracam uwagę na konieczność doprecyzowania brzmienia § 1 pkt 15 projektu. Wyjaśnienia i omówienia w uzasadnieniu wymaga, co należy rozumieć przez „narażenie funkcjonariusza na nagłe zmiany ciśnienia atmosferycznego oraz działanie przeciążeń grawitacyjnych, wywołane działaniem podwyższonego lub obniżonego

ciśnienia atmosferycznego". Wątpliwości budzi czy przeciążenia grawitacyjne mogą być wywołane działaniem podwyższonego lub obniżonego ciśnienia atmosferycznego.

Analogicznie do wcześniejszych uwag stwierdzam, że regulacje zawarte w § 1 w pkt 10-12, 14-15, 17-20 projektu zakładają przyznanie funkcjonariuszom Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego dodatkowego płatnego urlopu, za wykonywanie określonych czynności. Tworzy to niezrozumiały precedens w obowiązującym systemie prawnym, ponieważ inne grupy zawodowe wykonujące analogiczne czynności zawodowe nie otrzymują z tego tytułu dodatkowych świadczeń.

Ponadto uzupełnienia wymaga metryka ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu, określona w odnośniku nr 1 projektowanego rozporządzenia.

Z powołaniem
MINISTER
SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI
z up. Antoni PODOLSKI
Podsekretarz Stanu